

C/2023/460

1.12.2023

P9_TA(2023)0101

Sociaal klimaatfonds

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 18 april 2023 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een sociaal klimaatfonds (COM(2021)0568 — C9-0324/2021 — 2021/0206(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(C/2023/460)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2021)0568),
 - gezien artikel 294, lid 2, artikel 91, lid 1, punt d), artikel 192, lid 1, en artikel 194, lid 1, punt c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C9-0324/2021),
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken inzake de voorgestelde rechtsgrondslag,
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het gemotiveerd advies dat in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid is uitgebracht door de Zweedse Rijksdag, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van de Rekenkamer van 15 december 2022 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 9 december 2021 ⁽²⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 27 april 2022 ⁽³⁾,
 - gezien het overeenkomstig artikel 74, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 8 februari 2023 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikelen 59 en 40 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie economische en monetaire zaken, de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie vervoer en toerisme en de Commissie regionale ontwikkeling,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A9-0157/2022),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽⁴⁾;
 2. neemt kennis van de verklaringen van de Commissie die als bijlage bij onderhavige resolutie zijn gevoegd;
 3. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 17 van 18.1.2023, blz. 9.

⁽²⁾ PB C 152 van 6.4.2022, blz. 158.

⁽³⁾ PB C 301 van 5.8.2022, blz. 70.

⁽⁴⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen die zijn aangenomen op 22 juni 2022 (PB C 32 van 27.1.2023, blz. 250).

P9_TC1-COD(2021)0206

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 18 april 2023 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2023/... van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een sociaal klimaatfonds en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1060

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2023/955.)

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

Verklaringen van de Commissie ter gelegenheid van de vaststelling van Verordening (EU) 2023/955⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een sociaal klimaatfonds en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1060**Definitie van energiearmoede**

Als onderdeel van de onderhandelingen in het kader van de herschikking van de richtlijn energie-efficiëntie heeft de Commissie het voornemen om een gerichte wijziging van de verordening tot oprichting van een sociaal klimaatfonds voor te stellen om de definitie van energiearmoede bij te werken overeenkomstig de overeengekomen definitie voor energiearmoede in de herschikte richtlijn energie-efficiëntie.

Bescherming van de begroting van de Unie

Krachtens de punten 30 tot en met 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen, moet de Commissie een geïntegreerd en interoperabel informatie- en monitoringsysteem beschikbaar maken, met inbegrip van een centraal datamining- en risicoscore-instrument, om toegang te hebben tot de vereiste gegevens en die gegevens te analyseren met het oog op een veralgemeende toepassing door de lidstaten. Bovendien zijn de drie instellingen overeengekomen bij de wetgevingsprocedure met betrekking tot de betreffende basishandelingen loyaal samen te werken met het oog op de follow-up van de conclusies van de Europese Raad van juli 2020 over deze kwestie.

De Commissie is van mening dat het door de medewetgevers bereikte akkoord over het gebruik van een centraal datamininginstrument en het verzamelen en analyseren van gegevens over de uiteindelijke begunstigden van de ontvangers van financiering niet volstaat om de begroting van de Unie beter tegen fraude en onregelmatigheden te beschermen en voor efficiënte controles op belangenconflicten, onregelmatigheden, gevallen van dubbele financiering en crimineel misbruik van de middelen te zorgen. Daarom weerspiegelt de door de medewetgevers in de verordening tot oprichting van een sociaal klimaatfonds overeengekomen aanpak niet op passende wijze de gewenste ambitie en geest van het Interinstitutioneel Akkoord.

Internecontrolesysteem van de lidstaten

De Commissie is van mening dat het door de medewetgevers bereikte akkoord in het kader van "Bijlage III — Hoofdvereisten voor het controlesysteem van de lidstaten" van de verordening tot oprichting van een sociaal klimaatfonds over de mogelijkheid voor de lidstaten om meer dan één autoriteit aan te wijzen die verantwoordelijk is voor de ondertekening van de beheersverklaring bij de betalingsverzoeken, kan leiden tot inefficiëntie en verwatering van de verantwoordelijkheden, en tot verwarring over de rol van de autoriteiten.

⁽¹⁾ PB L 130 van 16.5.2023, blz. 1.